

prima instanță: L. Trocin
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, A. Albu

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Valentina Clevadî și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ardelean Veaceslav în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Voitic Aurel împotriva Renatei Voitic și Veaceslav Ardelean, intervenientul accesoriu notarul privat Leonid Tatian cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 23 februarie 2010,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ardeleanu Veaceslav și Voitic Renata,

c o n s t a t ă

La 03 august 2012, Voitic Aurel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Renatei Voitic și Veaceslav Ardelean, intervenientul accesoriu notarul privat Leonid Tatian cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 23 februarie 2010.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2011, s-a dispus atribuirea lui în natură a containerului amplasat în piața satului Chișcăreni raionul Sîngerei cu valoarea de 2 750 lei. Ulterior, conform cererii adresate către prima instanță, Judecătoria Fălești la 27 ianuarie 2012 a emis titlul executoriu nr.2-19/11.

Prin încheierea executorului judecătoresc S. Matachi din 24 februarie 2012 a fost intentată procedura de executare nr.126-320/12. Astfel, executarea silită privind transmiterea în natură în posesia sa, de la Voitic Renata a containerului, a fost numită pentru 25 iulie 2012.

Invocă, că la 23 iulie 2012, Voitic Renata a înaintat executorului judecătoresc o cerere de amânare a executării, motivînd prin faptul că s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărîrii, totodată anexînd copia contractului de vânzare-cumpărare din 23 februarie 2010, conform căruia ea, a vîndut lui Ardelean Veaceslav containerul de 5 tone nr. de inventariere 0000214 amplasat în piața satului Chișcăreni raionul

Sîngerei la prețul de 1 000 lei. Contractul fiind autentificat la Biroul Notarial Leonid Tatian la 23 februarie 2010 cu nr.2155.

Consideră, reclamantul că contractul menționat este lovit de nulitate, deoarece containerul dat a fost procurat în anul 1995 de la Bujac Iac în timpul căsătoriei cu Voitic Renata. Ulterior, la 10 februarie 2010 a depus o cerere de chemare în judecată către Voitic Renata privind partajarea bunurilor proprietate comună, obiect al partajului fiind și containerul respectiv.

Susține că, conform art. 352 Cod civil avea dreptul preferențial de a cumpăra cota ei parte din containerul dat, astfel, Voitic Renata a acționat cu rea voință, urmărind scopul de a evita partajarea pe cale legală a bunului.

Totodată invocă că Veaceslav Ardelean a semnat cu bună-știință contractul de vânzare-cumpărare a containerul deoarece la data semnării lui, acesta se afla în relații de concubinaj cu Voitic Renata.

Cere reclamantul, declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 23 februarie 2010 încheiat între Voitic Renata și Ardelean Veaceslav, conform căruia a fost vîndut containerul de 5 tone cu numărul de inventariere 0000214, amplasat în piața satului Chișcăreni, raionul Sîngerei, la prețul de 1 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Fălești din 24 octombrie 2012 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013 au fost respinse apelurile declarate de către Ardeleanu Veaceslav și Voitic Renata cu menținerea hotărîrii primei instanțe fără modificări.

La 19 august 2013, Ardelean Veaceslav a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei contestate și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, dat fiind faptul că, prin scrisoarea de însoțire, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate la 18 iunie 2013 (f.d.79), iar potrivit avizului de recepție anexat la materialele pricinii se atestă faptul că recurentul a primit copia deciziei instanței de apel contrasemnătură, la 20 iunie 2013 (f.d. 82).

În motivarea recursului recurentul Ardelean Veaceslav a invocat că instanțele inferioare au emis hotărîri ilegale, din motiv că au fost încălcate esențial normele de drept material și procedural.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 10 septembrie 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Voitic Aurel, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 septembrie 2013, Voitic Aurel, prin referința depusă a solicitat ca recursul declarat de către Ardelean Veaceslav, să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ardelean Veaceslav, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul

declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ardelean Veaceslav, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ardelean Veaceslav se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru